



۲۰۱۸/۰۶/۰۳



مصطفی پسرلی

غزل

دغه نسل د افغان دی، په بارودو نه ختمیږي



د درمان لوري ته ځمه، گيله نه کړم له جهانه
درد می نه پریږدي سکون ته، لاره هم نده اسانه
دغه نسل د افغان دی، په بارودو نه ختمیږي
دېر راغلي بیرته تللي د حالاتو شول ستومانه
ځنځیرونه شرنگومه، سر شیندمه نه ویریرم
لور تاریخ لرم اغیاره، نه به تینتم له میدانه
د جنون له ختي جوړ یم، په پښتو کوم خبري
د خوشال، میرویس لمسی یم ځان خبر کړه ای نادانه
د پښتون په خاوره ناست یم، د پښتو قانون منمه
تا ستایمه په شعرو کي زما گل "افغانستانه"
"پسرلیه!" ستا په مینه کي عجب خوندونه وینم
په دي مینه غیر له خدایه نه ویریري له بل چانه

